

**Výrok**

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, ustanovení 4 dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je obsažena v příloze směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998, jakož i ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví pro smírčího soudce nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání 30 dnů ani nárok na to, aby se na něj vztahoval režim sociálního zabezpečení, který je stanoven pro řádné soudce, pokud tento smírčí soudce spadá pod pojem „zaměstnanec na částečný úvazek“ ve smyslu rámcové dohody o částečném pracovním úvazku“ nebo pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou“ ve smyslu dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, a nachází se v situaci srovnatelné se situací řádného soudce.
- 2) Ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice 1999/70, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být pracovní poměr na dobu určitou nejvýše třikrát po sobě obnoven, pokaždé o čtyři roky, na celkovou dobu nepřesahující šestnáct let, a která nestanoví možnost účinně a odrazujícím způsobem sankcionovat zneužívání obnovování pracovních poměrů.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 271, 17.8.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București – Rumunsko) – Berlin Chemie A. Menarini SRL v. Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București**

(Věc C-333/20) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 44 – Místo poskytnutí služby – Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 – Článek 11 odst. 1 – Poskytování služby – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Pojem ‚stálá provozovna‘ – Společnost členského státu, která je přidruženou společností společnosti nacházející se v jiném členském státě – Vhodná struktura z hlediska lidských a technických zdrojů – Způsobilost přijímat a využívat služby pro vlastní potřebu stálé provozovny – Poskytování marketingových, regulačních a reklamních služeb a služeb zastupování přijímající společnosti propojenou společností“)*

(2022/C 213/08)

Jednací jazyk: rumunština

**Předkládající soud**

Curtea de Apel București

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Žalovaná: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

za účasti: Berlin Chemie AG

## Výrok

Článek 44 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, a článek 11 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112, musí být vykládány v tom smyslu, že společnost se zapsaným sídlem v jednom členském státě nemá stálou provozovnu v jiném členském státě na základě toho, že zde tato společnost vlastní dceřinou společností, která jí poskytuje lidské a technické zdroje na základě smluv, v souladu s nimiž jí výhradně poskytuje marketingové, regulační a reklamní služby a služby zastupování, které mohou mít přímý dopad na objem jejího prodeje.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

---

### Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – A SCPI

(Věc C-342/20) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Omezení – Korporační daň – Osvobození investičních fondů od daně – Podmínky osvobození – Podmínka týkající zřízení fondů podle smluvního práva“)*

(2022/C 213/09)

Jednací jazyk: finština

## Předkládající soud

Helsingin hallinto-oikeus

## Účastnice původního řízení

Žalobkyně: A SCPI

za přítomnosti: Veronsaajien oikeudentalvontayksikkö

## Výrok

Články 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která tím, že vyhrazuje nárok na osvobození příjmů z pronájmu a zisků plynoucích z prodeje nemovitostí nebo akcií společnostmi vlastnicích nemovitosti pouze pro investiční fondy zřízené podle smluvního práva, vylučuje z nároku na toto osvobození alternativní investiční fond-nerezidenta, který byl zřízen podle práva společností, třebaže poslední uvedený fond nepodléhá v členském státě, v němž má sídlo, dani z příjmů, neboť má nárok na režim tzv. daňové transparentnosti.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

---

### Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona – Španělsko) – EL, TP v. Caixabank SA

(Věc C-385/20) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Zásada efektivity – Zásada rovnocennosti – Soudní řízení o žalobě na určení zneužívající povahy smluvního ujednání – Pravomoc vnitrostátního soudu k přezkumu i bez návrhu – Vnitrostátní řízení o určení výše nákladů řízení – Nahraditelné náklady řízení vynaložené z titulu odměny advokáta“)*

(2022/C 213/10)

Jednací jazyk: španělština

## Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona